

El pare estava convidat de les més riques exposicions
 artístiques. En l'època a que era refereixida
 ja tocava la Reverie de Schumann, el Largo
 de Hendel, el Ligre de Saint-Sans. ^{sino que} Començava a
 estudiar ^{la} Tríia de Bach, ^{immortalitzada per Paul}
 Casals com interpretar després amb atenció, ^{com a excepció} invisibles. Altres que la coneixia
 era Tríia que Paul Casals ha immortalitzat després
 de l'altre d'haver-la ^{Jan Sebastian Bach com a} immortalitzat ^{seu}.
 Jo estudava també la Fileuse de Dantel.
 A questa Fileuse, em donava molts mals de cap. Calia
 exercici de la que jo normalment tenia i em passava que se
 les costes sent dits. Estudava aferrissatament tancada
 en la improvisada cambra de música
 estirada reposar amb la punta de l'arc del estri.
 totada a terra

2

desbant en tant reposava sobre la pista de l'agafat estiratada a terra; el pensament s'ha perdia en deliquis artístics, amorsos. En una d'aquestes pauses, es va dir darrera, ben arran del freat del pany es va dir una veu maj de que ressetia note per sortir a la subtil melodia que feia estore estudiant. Era tot només un murmur perfectament ritmatal i afinal, com l'eco ^{perfeccional} del la mica vibració. D'un bot vaig posar-me dreta. En obrir la porta d'una reblauda em troava amb un home barbitzat, ll' de rostre, intel·ligent d'expressió. Els seus ulls sortien del vidre mirant-me a les ulleres llueixaven guopires de ~~maliciosa~~ malícia. Insomneix, només ho feia amb bona. Es va presentar:

2 de

La proposició de la tesi d'au Dracquel Dantek.
Vam vivir una estona inoblidable. Jo estudiava aferrissadament
la sala de música amb la porta tanada estudiants aferrissa-
dament aquells endreçats ~~voix~~ arpegis (2), de tant en tant rovallar-
amb la punta de l'argell ~~lada~~ estintolada a terra; el pensament perdut en deli-
guixèries ~~se'm~~ impresses quan darrera la porta, ben arran del pany veig
oir una ven ~~masculina~~ per nota el que jo estava esbustant
~~ritual;~~ ~~notas de la celebra~~ ~~pleine~~. Era un
mumuri masculí perfectament ~~finat~~. D'un bot vaig posar-me dem-
pens potria la porta d'una revolada; ~~soi em~~ tornava amb un
tuny barbitmec, pi d'entre amb una mirada intel·ligent;
penetrant que il·luïa darrera la vides d'unes ulleres. Em sonrieia
sense ~~fumar~~ se sensa. No vaig ~~deixar~~ que don. Ell es va presentar:

- El doctor Drigo Ruij, espres al vostre pare. Per qui supon
que us son Pare, la filla de Prudenc Bistrana?
- Entreu - I li vaig fer pas.
- ~~Moltes~~ El vostre pare no hi és. ~~esta~~ una seugra, la vostre mare
esperant-lo suposo, m. ha dit que sera tropar-hi als veus. Tinc
un gran interès ~~de~~ ~~Prudenc Bistrana~~ (Prudenc Bistrana) és un gran
a coneixer-lo personalment

scriptor, molt més gran del que el públic sembla creure.

Jo no sabia com agrair-li aquelles paraules. Ni ell no semblava esperar que les hi agrapis. Va seguir parlant del pare i de la seva obra que ~~s'apartava~~ ^{demonstrava} d'una manera molt bé.

Quan el pare arribà, Diego Ruiz va acostiar-se de mi costat.

- Espero que em dediquen un petit moment amb la Fisca de Dunkel com a peça de resistència.

Hom no sabia si parlava seriosament o si es manifestava una mica de la mediocridat violoncelista que jo crec sobre tot en aquell moment. Tot el que deia semblava amb acompanyament verí elligent i xiuladísce semblava com barrejat d'ironia. Y el mateix s'mirava després dels seus llavis primis mig amagats per l'oli, i la barba ^{rosseng} era com una mica inquietant.

mentre seguia el pare al seu estudi; jo continuava ⁴
sota la gran impressió que el doctor Ruiz m'havia
causat. No pensava en reprendre l'estudi de la
Filosofia pensava en Diego Ruiz. Era un home per
la presència i la个人 del qual no podia deixar
indiferent a cap ésser sensible.

La mateixa impressió que a mi, segurament
molt més forte, ~~meva~~ produí a Diego Ruiz en el pare.
A Toulouse ^{a l'heure de dinar} no es va parlar sinó d'ell. I, certament,
no era la darrera vegada que els comentaris sobre
el celebre doctor acompanyaven l'època.

Diego Ruiz havia anat a suïr a la ^{vaciant en aquell temps} ~~oposicions per~~
a la plaça de director del manicomi de Salt. Era un
home intelligentíssim, instruït, gran conversaire. Coneixia
alguns i d'omes. Feia poc temps que havia tornat d'
~~on residia darrerament~~
Tolosa ~~temporada~~ Barcavera perquè les illes anys a la comunitat

~~Parlava el castellà~~ Illa era andalús. Parlava el 5er castellà amb un atractiu accent estranger i celebre amb un exquisit accent castellà. Amb qui fan arribar parlava castellà com català amb el pare sempre en llengua vernacula.

El pare, parlant del doctor Ruiz, decia que era un dels homes més intel·ligents i lliures de prejudicis que havia trobat en la seva vida.

Dídac Ruiz va guanyar les oposicions. Es va instalar amb la seva esposa i filloté en el pavelló directorial del Manicomio de Salt. Les relacions amistoses entre ell i el pare es vallen afirmas. Dos o tres cops per setmana el doctor s'enfilava escala amunt fins la nostra habitació del Camí Non; ^{també} una o dues voltes per setmana el pare anava des a veure el seu amic. Sovint m'hi emmenava; jo assisteia també, encara que amb menys furiosió que el pare, la conversa, els audits, els originals estirats del doctor Ruiz, i l'amable hospitalitat de la seva dona.

~~El pare~~ El pare s'establia visiblement en companyia de 6
Didac Ruiz. Passaren tota la tarda al manicomio de Sant
i en sortir, ja mitjana, el pare semblava haver obli-
dat tots els ^{seus} conflictes professionals, familiars, com si la
companyia del seu amic fos un vent capaz d'emportar -
se l'es o una droga prou forta per a ~~embaragar~~ preocupacions

Molts anys després quan Prudenci Bertrana jà havia
esrit i publicat la seva dissenyada novel·la "Jo!" a qui se'ns
va audir de ^{des} mesurar fins a quin punt l'admiració i l'
amistat del ~~meu~~ pare davers Didac Ruiz era pura. Es a
dir no barrejada amb un interès literari. Quina part de
cavallersos sentiments, quina part de curiositat profe-
ssional hi havia en aquelles fraternitats? Indiscutà-
blement el pare va començar per sofrir una atracció intel-
lectual autèntica que ~~o~~ podia ^{poques a poques} anar-se barrejant amb la
curiositat professional i fins arribar a esser purament,
simplament ~~o~~ estudi psicològic del doctor, on ~~profundament~~ ^{regles a regles}
futura novel·la. Potser en el mateix Bertrana no hauria
pogut aclarir ^{m. ho} - ~~o~~. També és possible que ~~o~~ no stoppos
explicar solament no poques ^{algunes} ~~explicar~~ m. ho a cui se'n a ell mateix

Després que el ~~grecs temps~~^{any 5} ~~després~~², juan Ben-
deui Bertrana ja hoia escrit la seva tan oportuna
novella "Jo!" a qui se' m va acudir de pensar
fins a un punt l'admiració; l'acuidat del
meu pare davant de Miquel Ruiz era purament
no barrejada amb un interès literari; i feia part
de candorosos sentiments; feia part de curiositat
profesional hi havia en aquelles freqüencies?

S'informés el pare ho sabrà; que s'aprenguin
va tractar d'explicar no a tos el motiu d'aquella atacció
branca també ho sabrà. El que resulta indiscu-
tible és que Miquel Ruiz ~~la cosa~~ va
ser un pare
devant un cert període relativament curt perio-
de de la vida ~~de~~ un company interessant.

Pera mi tot era menys jo a Miquel Ruiz no acaba
de treure-li el sac. ~~Però~~ Potser l'era massa jove per